

14 C 145/2010-30

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Obvodní soud pro Prahu 2 rozhodl samosoudkyní JUDr. Otílií Hrehovou ve věci žalobce : **Zbyněk Horváth**, bytem Podvesná IV/3813, Zlín, právně zastoupen JUDr. Petrem Kočí Ph.D., advokátem se sídlem Opletalova 1535/4, Praha 1, proti žalované : **Česká republika – Ministerstvo spravedlnosti** se sídlem Vyšehradská 16, Praha 2, o zaplacení zadostiučinění za nemajetkovou újmu 30.000.- Kč,

t a k t o :

- I.** Žaloba, aby žalovaná byla povinna zaplatit částku 30.000,- Kč s úrokem z prodlení v proměnné výši ve smyslu ust. § 1 nařízení vlády č. 142/1994 Sb., kterým se stanoví výše úroku z prodlení a poplatku z prodlení podle občanského zákoníku, od 22.9.2010 do zaplacení se **z a m í t á .**
- II.** Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d ň ě n í .

Žalobce se podanou žalobou u zdejšího soudu domáhal po žalované zaplacení přiměřeného zadostiučinění za nemajetkovou újmu, která mu byla způsobena nepřiměřenou délkou řízení. V žalobě uvedl, že správní žalobou ze dne 23.11. 2005 se domáhal zrušení rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy ze dne 9.11. 2005 č.j. MHMP/246434/2005/DOP

04 Ci ve věci uložené pořádkové pokuty ve výši 500,- Kč, jež byla žalobci uložena Úřadem Městské části Praha 1. V důsledku pomalosti soudů není řízení o podané žalobě ke dni podání žaloby dle zákona č. 82/1998 Sb. skončeno. Žalobce dne 18.3. 2010 vyzval žalovanou, aby mu za vzniklé průtahy zaplatila peněžitě zadostiučinění ve výši 30.000,- Kč. Žalovaná ve stanovisku ze dne 29.4. 2010 potvrdila převzetí výzvy dne 22.3. 2010, avšak nárok odmítla s tím, že podle jejího názoru nelze v předmětném řízení konstatovat průtahy. Žalobce se s takovým posouzením věci neztotožňuje, a proto podal tuto žalobu k soudu. K průtahům v řízení, jak uvádí došlo a to především u Ústavního soudu (u něhož podal ústavní stížnost), přičemž žalobce neměl žádný prostředek, jak toto řízení urychlit, nebo jak proti průtahům bojovat. Jestliže celková délka řízení činila dosud na třech stupních soudní soustavy 4 roky a 6 měsíců a žalobce k jeho nepřiměřené délce nijak nepřispěl, nelze mu tedy ničeho vytknout a má za to, že požadovaná částka 30.000,- Kč je zcela přiměřená zejména za situace, kdy řízení není ke dni podání této žaloby dosud skončeno.

Žalovaná navrhl žalobu zamítnout s tím, že k nesprávnému úřednímu postupu spočívajícímu v porušení povinnosti vydat rozhodnutí v přiměřené lhůtě, nedošlo. Učinila nespornou skutečnost, že u ní žalobce 22.3. 2010 uplatnil nárok na poskytnutí zadostiučinění ve výši 30.000,- Kč za nesprávný úřední postup ve shora uvedeném řízení. Pokud jde o poskytnutí zadostiučinění za průtahy zejména v řízení u Ústavního soudu, s tím žalovaná nesouhlasí. Domnívá se, že řízení u Ústavního soudu je řízením specifickým, přičemž tento soud není součástí řádné soudní soustavy a jeho stěžejní úlohou je zejména dohled a přezkoumávání ústavnosti právních předpisů a mezinárodních smluv a rozhodnutí státních orgánů.

Účastníci učinili nesporným, že žalobce u žalované dne 22.3. 2010 uplatnil nárok na poskytnutí zadostiučinění ve výši 30.000,- Kč za nesprávný úřední postup ve shora uvedeném řízení.

Soud provedeným dokazováním zjistil :

Ze spisu Městského soudu v Praze č.j. 2 Ca 10/2007 zjistil, že řízení bylo zahájeno dne 28.11. 2005 podáním správní žaloby k Městskému soudu v Praze. Žalobce se domáhal zrušení rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy ze dne 9.11. 2005 č.j. MHMP/246434/2005/DOP 04 Ci, jímž bylo zamítnuto odvolání žalobce proti rozhodnutí Úřadu městské části Praha 1 ze dne 14.6. 2005. Městský soud v Praze rozhodnutím č.j. 2 Ca 21/2005 ze dne 4.5. 2006 žalobu odmítl. Proti danému rozhodnutí podal stěžovatel dne 9.6. 2006 kasační stížnost. Nejvyšší správní soud rozsudkem č.j. 1 As 56/2006 ze dne 27.6. 2007 rozhodnutí Městského soudu v Praze 2 Ca 21/2005 zrušil a věc vrátil tomuto soudu k dalšímu řízení. Poté Městský soud v Praze rozsudkem č.j. 2 Ca 10/2007-91 žalobu zamítl. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce znovu dne 13.1. 2008 kasační stížnost, jež byla dne 5.6. 2008 rozsudkem Nejvyššího správního soudu zamítnuta rozhodnutím 1 As 32/2008. Proti tomuto rozsudku podal žalobce ústavní stížnost. Ústavní soud ve svém nálezu ze dne 18.2.2010 konstatoval, že napadeným rozsudkem Nejvyššího správního soudu 1 As. 30/2008-146 bylo porušeno základní právo stěžovatele garantované článkem 11 odst. 1 a článkem 2 odst. 3 Listiny základních práv a svobod a článku 6 odst. 1 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod a proto napadené rozhodnutí zrušil. Dne 31.3. 2010 Nejvyšší správní soud

zrušil rozsudek Městského soudu č.j. 2 Ca 10/2007-91 a věc vrátil tomuto soudu k dalšímu řízení. Poté rozsudkem Městského soudu v Praze č.j. 2 A 17/2010 bylo dne 17.6.2010 rozhodnuto, že se rozhodnutí Magistrátu hl. města Prahy ze dne 9.11.2005 č.j. MHMP/246434/2005/DOP 04Ci zrušuje a vrací se k dalšímu řízení. Právní moc rozhodnutí nastala dnem 22.7. 2010.

Podle ust. § 1 zákona číslo 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem, v platném znění, stát odpovídá za podmínek stanovených tímto zákonem za škodu způsobenou při výkonu státní moci, podle § 2 se odpovědnosti za škodu podle tohoto zákona nelze zprostit, přičemž podle § 5 stát odpovídá za podmínek stanovených v citovaném zákoně za škodu, která byla způsobena buďto rozhodnutím, nebo nesprávným úředním postupem. Podle § 13 cit. zákona, nesprávným úředním postupem je také porušení povinnosti učinit úkon nebo vydat rozhodnutí v zákonem stanovené lhůtě. Nestanoví-li zákon pro provedení úkonu nebo vydání rozhodnutí žádnou lhůtu, považuje se za nesprávný úřední postup rovněž porušení povinnosti učinit úkon nebo vydat rozhodnutí v přiměřené lhůtě. Zákon v tomto směru odkazuje na článek 5 a 6 *Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod*.

Podle § 6 o.s.ř. soud v řízení postupuje v součinnosti se všemi účastníky řízení tak, aby ochrana práv byla rychlá a účinná, aby skutečnosti, který jsou mezi účastníky sporné byly spolehlivě zjištěny.

Podle ust. § 31a zák.č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou nesprávným úředním postupem, bez ohledu na to, zda byla nezákonným rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem způsobena škoda, poskytuje se podle tohoto zákona též přiměřené zadostiučinění za vzniklou nemajetkovou újmu. Zadostiučinění se poskytne v penězích, jestliže nemajetkovou újmu nebylo možno nahradit jinak a samotné konstatování porušení práva by se nejevilo jako dostačující. Při stanovení výše přiměřeného zadostiučinění se přihlédne k závažnosti vzniklé újmy a k okolnostem, za nich k nemajetkové újmě došlo. V případech, kdy nemajetková újma vznikla nesprávným úředním postupem podle § 13 odst. 1 věty druhé a třetí, přihlédne se při stanovení výše přiměřeného zadostiučinění rovněž ke konkrétním okolnostem případu, zejména k celkové délce řízení, ke složitosti řízení, k jednání poškozeného, kterým přispěl k průtahům v řízení a k tomu, zda využil dostupných prostředků způsobilých odstranit průtahy v řízení, k postupu orgánů veřejné moci během řízení a k významu předmětu řízení pro poškozeného.

V projednávané věci, pokud jde o shora uvedené řízení vedené u Městského soudu v Praze, tak v něm bylo rozhodováno ve třech stupních soudní soustavy, přičemž obecné soudy ve věci konaly bez průtahů. Je dále nutno zdůraznit, že ani sám žalobce ve svém vyjádření netvrdí, že k průtahům u obecných soudů docházelo (byť bylo pomalé) a brojí za odškodnění toliko za průtahy před soudem Ústavním. Dne 28.11. 2005 byla podána správní žaloba, rozhodnutí v této věci bylo vydáno s datem právní moci 15.7. 2008, což je doba dvou let a osmi měsíců. Předmětné rozhodnutí pak bylo nálezem Ústavního soudu zrušeno a následně rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 17.6.2010 bylo rozhodnutí Magistrátu hl. města Prahy o uložení pořádkové pokuty zrušeno, přičemž právní moc tohoto rozhodnutí nastala dne 22.7.2010. Bylo zjištěno, že žalobce využil všech procesních prostředků řádných a mimořádných. Po provedeném dokazování, lze konstatovat, že byla shledána prodleva, avšak

nikoliv před obecnými soudy (jak i sám žalobce konstatuje ve svém podání) nýbrž u Ústavního soudu, který ve věci o jeho ústavní stížnosti rozhodl dne 18.2. 2010. Soud se však ztotožňuje s názorem žalované, že řízení před Ústavním soudem je řízením ryze specifickým, kdy Ústavní soud není součástí řádné soudní soustavy, není řádnou odvolací instancí a jeho postavení se odvozuje ze speciální zákonné úpravy, zákona č. 182/1993 Sb. o Ústavním soudu. Jeho stěžejní úlohou je zejména dohled a přezkoumávání ústavnosti právních předpisů, mezinárodních smluv a rozhodnutí státních orgánů, přičemž tento soud nezasahuje do rozhodovací činnosti obecných soudů. Nelze proto dle názoru soudu přiznat odškodnění za nemajetkovou újmu podle zákona 82/1998 Sb., jenž nelze aplikovat právě ze shora uvedených důvodů na průtahy v řízení před Ústavním soudem.

O nákladech řízení soud rozhodl v souladu s ustanovením § 142 odst. 1 o.s.ř., tedy dle zásady úspěchu účastníků ve věci. V tomto případě byla v řízení úspěšná žalovaná, které však žádné náklady v souvislosti s tímto řízením nevznikly. Soud o nákladech řízení rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení opisu jeho písemného vyhotovení k Městskému soudu v Praze prostřednictvím soudu podepsaného.

V Praze dne 27. ledna 2011

JUDr. Otília Hrehová, v.r.

samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:

Bittnerová Petra